

16 – 18 Ιουνίου 2018

Φεστιβάλ & Συμπόσιο κινηματογραφικής ποίησης σε συνεργασία με την Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Προβολές, Συζητήσεις, Εργαστήριο

16 Ιουνίου, 19:30, Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Μία λέξη είναι όσο χίλιες εικόνες

Φεμινιστικά & Κουήρ κινηματογραφικά ποιήματα και φιλμ ποίησης από καλλιτέχνες
στον ελλαδικό χώρο και την ελληνική διασπορά

Επιμέλεια: Filtig & Άλεξ Δημητρίου

16 Ιουνίου, 21:00, Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Τόπος της Αντουανέτας Αγγελίδη

Προλογίζει η Ρέα Βαλντέν. Ακολουθεί Q&A με την κινηματογραφίστρια

17 Ιουνίου, 14:00, Atopos CVC

Εργαστήριο δημιουργίας videopoems

Με τον Tom Konyves

18 Ιουνίου, 20:00, Atopos CVC

Κινηματογράφος & ποίηση /ποιητική συζήτηση

Μια συζήτηση πάνω στις σχέσεις κινηματογραφικής εικόνας και γλώσσας και τις
υβριδικές μεθοδολογίες. Με τους: Φιλ Ιερόπουλος, Tom Konyves και Ρέα Βαλντέν.

Η σχέση μεταξύ εικόνας και κειμένου απασχολεί τους πειραματικούς κινηματογραφιστές σχεδόν από τις απαρχές του σινεμά. Διαφορετικοί τρόποι συνδυασμών κινηματογράφου και γλώσσας/ποιητικής έχουν προταθεί και εισαχθεί ως όροι σε διάφορες φάσεις του 20ου αιώνα, όπως το κινηματογραφικό ποίημα (film poem), το φιλμ ποίησης (poetry film), το κινηματογραφικό δοκίμιο (film essay), το βιντεογραφικό ποίημα (videopoem), το κειμενικό φιλμ (text film) κλπ. Σε κάθε ένα από αυτά τα είδη οι κινηματογραφιστές δοκίμαζαν άλλες μεθοδολογίες συνδυασμού λεκτικής γλώσσας και εικόνας, όπως η χρήση κειμένου στην οθόνη (παράδοση που ξεκινάει ήδη από τον βωβό κινηματογράφο και φτάνει στο απώγειό της με τις ταινίες fluxus των 60s), η χρήση ποιητικού voice over και spoken word (συχνά με τους ίδιους τους ποιητές να διαβάζουν τα έργα τους), η ιδέα της μεταφρασσιμότητας της γλώσσας σε εικόνα, αλλά και η έρευνα ποιητικών μορφών στον κινηματογράφο, δηλαδή η διερεύνηση υπό μια έννοια μιας πιο 'κάθετης', λυρικής κινηματογραφικής φόρμας που θυμίζει την παράδοση της μοντερνιστικής ποίησης.

Η υβριδική αυτή σχέση λόγου και εικόνας είναι κάτι που έχει χαρακτηρίσει και τη φεμινιστική τέχνη από τις αρχές του κινήματος κατά το δεύτερο κύμα φεμινισμού στα 60s και τα 70s, με σημαντική στιγμή το φεμινιστικό τεξτ-αρτ των Barbara Kruger, Guerilla Girls, Jenny Holzer κλπ, αλλά εμφανίζεται και σε πιο απλές μορφές στις αρχές του 20ού αιώνα μέσα από την ποίηση και τα κολάζ στο Dada και το σουρεαλισμό (από τα εικονογραφημένα ποιήματα της Elsa von Freytag-Loringhoven μέχρι κάποια text-based κολάζ της Hannah Höch), ακόμα κι αν οι καλλιτέχνιδες δεν ταυτοποιούνταν στη συγκεκριμένη εποχή ως φεμινίστριες. Τόσο η διαλεκτική σχέση των μέσων, όσο και η συναισθητική ένταση που δημιουργείται κατά το συνδυασμό γλώσσας και εικόνας φαίνεται πως έχουν μια δύναμη που το φεμινιστικό κίνημα βρίσκει κατάλληλη για να αποτελέσει όπλο πολιτικής και προσωπικής έκφρασης.

Στη μετα-ίντερνετ εποχή, το κείμενο βρίσκεται πολύ κεντρικά στην αισθητική και πολιτική πρωτοπορία και παρά το γεγονός ότι οι πεσσιμιστές θέλουν να αναφέρονται σε μια γενιά που “δε διαβάζει βιβλία”, διανύουμε μια ιδιαίτερα κειμενική εποχή, περιστοιχισμένοι από μέσα κοινωνικής δικτύωσης που συχνά οργανώνονται γύρω από λέξεις. Το κείμενο, λοιπόν, παραμένει κεντρικό στη δημιουργική διαδικασία και της λεγόμενης post-internet-art, η οποία συχνά προσπαθεί να μιλήσει για την υπερ/(παρα/)πληροφόρηση της εποχής. Η κουλτούρα των memes, εικόνες που συνδυάζουν μικρά κείμενα με μορφές εικονογράφησης, αποτελεί την πιο διαδεδομένη μορφή υβριδικής εικονολεκτικής ποιητικής του 21ου αιώνα. Κι ενώ έχει γίνει appropriated ευρέως και από την νέα δεξιά, το λεγόμενο alt-right, έχει υπάρξει εξίσου σημαντική και για τις κουήρ κοινότητες και τις διεκδικήσεις της.

16 Ιουνίου, 19:30, Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Μία λέξη είναι όσο χίλιες εικόνες

Φεμινιστικά & Κουήρ κινηματογραφικά ποιήματα και φιλμ ποίησης από καλλιτέχνες στον ελλαδικό χώρο και την ελληνική διασπορά

Επιμέλεια: Filtig & Άλεξ Δημητρίου

Σ’ αυτήν την συλλογή ταινιών φέρνουμε μαζί για πρώτη φορά φεμινιστικά και κουήρ film poems και film essays από τον ελλαδικό χώρο, αλλά και καλλιτέχνες της διασποράς. Οι ταινίες που μαζέψαμε έχουν σημαντικές αισθητικές και μεθοδολογικές διαφορές, ωστόσο όλες έχουν ως κοινό τόπο τόσο την έκφραση ταυτοτικών διεκδικήσεων, όσο και τη χρήση γλώσσας/κειμένου κεντρικά στον τρόπο που αναπτύσσουν την επικοινωνιακή τους δομή. Η σειρά αυτών των ταινιών παρουσιάζεται για να συνοδέψει την προβολή της ταινίας “Τόπος” της Αντουανέτας Αγγελίδη, πρωτοποριακού φεμινιστικού έργου του ελληνικού κινηματογράφου του 1985 σε μια σπάνια προβολή σε φιλμ 35 χιλιοστών.

Παρουσιάζονται μικρού μήκους ταινίες των: Μαργαρίτα Αθανασίου, Αθανάσιου Αναγνωστόπουλου, Εύας Γιαννακοπούλου, Αναστασίας Διαβαστή, Eggs & Legs + Clitus Clitoris, Kassiani Kappelos, Φένιας Κοτσοπούλου, Άλκη Παπασταθόπουλου, Πρόκνη+Φιλομήλα, Δέσποινας Σεβαστή, Εύας Στεφανή, Δανάης Σύρρου+Nanah Palm+Λουίζας Δολόξα

16 Ιουνίου, 21:00, Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Τόπος της Αντουανέτας Αγγελίδη

Προλογίζει η Ρέα Βαλντέν. Ακολουθεί Q&A με την κινηματογραφίστρια

Η βραδιά κινηματογράφου και ποίησης στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος ολοκληρώνεται με την προβολή του πρωτοποριακού έργου της Αντουανέτας Αγγελίδη, «**Τόπος**».

Λίγα λόγια για την ταινία όπως γράφτηκαν από την ίδια τη σκηνοθέτρια το 1985: «Στα άγνωστα μέρη βλέπεις μια σειρά από στοιχεία [...]. Κάποιοι πίνακες γίνονται αναφορά. Οι πίνακες τούτοι αποτελούν αναγνωρίσιμους κόσμους. Αναγνώριση κόσμου ή σκόρπιων στοιχείων του που υπάρχουν εντός σου, αλλά δεν είχαν ταυτιστεί ως τότε. Έτσι αρχίζεις να κατασκευάζεις ένα κόσμο καθ' ομοίωσή σου. Θραύσματα ή στρώματα παρελθόντος, στο φως, τα χρώματα, στις τοποθετήσεις, τις κινήσεις των προσώπων, στις ιστορίες ξαναφτιαγμένα, συναρμολογημένα χωρίς σεβασμό στους χρόνους. Ο χρόνος αυτοαναιρείται, ενώ η ταινία δίνει συνάμα πολλά στοιχεία χρονικότητας. Πολλά στρώματα παρελθόντος, πολλά στρώματα πολιτισμού. Ενώ το παρελθόν υπάρχει με πολλούς τρόπους, συνάμα δεν υφίσταται. Ο χώρος είναι γυμνός, ζωντανός, παράγει αισθήσεις. Η οπτική της ταινίας βρίσκεται απ' την πλευρά του, δεν είναι οπτική των προσώπων. Ο χώρος της ταινίας είναι το σώμα, ανασαίνει, βλέπει, ακούει, θρηνεί, απαντάει. Μια σειρά παράλληλες αφηγήσεις στοιχείων της εικόνας και του ήχου συμπλέκονται και συνδιαλέγονται. Παράγονται συνειρμοί. Η ταινία γράφεται, αλλάζει, προχωρώντας η γραφή της. Η ταινία είναι η διαφάνεια μιας πορείας και στο επίπεδο της αφήγησης μιας εμπειρία και στο επίπεδο αφήγησης της αυτοκατασκευής της. Γύρω από τη στιγμή του δύσκολου περάσματος συνωθούνται οι επιθυμίες των προσώπων που αποτελούν τις διαφορετικές όψεις της δοκιμαζόμενης. Είσαι υποχρεωμένη να φτιάξεις τον κόσμο απ' την αρχή / επιχειρείς επανειλημμένα να εισέλθεις στους πίνακες, κομμάτια ολόκληρα εξέρχονται απ' αυτούς / τα πρόσωπα σπαράσσονται ακολουθώντας γεωμετρίες αισθημάτων. Γίνεσαι ένα ταραγμένο πεδίο. Η φωνή αναλύεται σε πολλές φωνές και πολλούς ρόλους. Από τα θραύσματα, τα σπαράγματα της εικόνας ανασχηματίζεται ένα νέο σύμπαν. Και όσο ο μηχανισμός της μνήμης αποκαθίσταται, τόσο το σύμπαν μένει άδειο.»

17 Ιουνίου, 14:00, Atopos CVC

Εργαστήριο δημιουργίας videopoems

Με τον Tom Konyves

Στα πλαίσια του TextMe_Lab, ο **Tom Konyves**, ποιητής, κινηματογραφιστής και ερευνητής με έδρα το Βανκούβερ, θα οργανώσει ένα εργαστήριο στο οποίο θα μοιραστεί με τους συμμετέχοντες κάποιες από τις μεθοδολογίες του “videopoem”, υβριδικού κινηματογραφικού είδους του οποίου το μανιφέστο συνέθεσε το 2011. Το εργαστήριο προσκαλεί ποιητές/ποιητριες και κινηματογραφιστές/κινηματογραφίστριες να συνθέσουν συνεργατικά ένα videopoem μέσα σε μια μέρα, χρησιμοποιώντας κάποιες από τις μεθοδολογικές τακτικές που θα αναφέρει ο ίδιος ο T. Konyves, αλλά και με όποια μέσα παραγωγής εικόνας και γλώσσας προτιμούν στη σύνθεση του έργου τους. Η συμμετοχή στο εργαστήριο είναι δωρεάν και ανοιχτή σε ποιητές/ριες

και κινηματογραφιστές/ριες που έχουν τα δικά τους μέσα παραγωγής (κάμερα και κομπιούτερ με πρόγραμμα μοντάζ). Το εργαστήριο θα πραγματοποιηθεί στα αγγλικά.

Για τη δήλωση συμμετοχής σας, μπορείτε να στείλετε email στη διεύθυνση fil.ieropoulos@atopos.gr έως τις 12 Ιουνίου.

18 Ιουνίου, 20:00, Atopos CVC

Κινηματογράφος & ποίηση /ποιητική συζήτηση

Μια συζήτηση πάνω στις σχέσεις κινηματογραφικής εικόνας και γλώσσας και τις υβριδικές μεθοδολογίες. Με τους: Φιλ Ιερόπουλος, Tom Konyves και Ρέα Βαλντέν.

Στην τελευταία εκδήλωση της σειράς του φεστιβάλ για τη σχέση κινηματογράφου και ποίησης, τρεις ερευνητές και καλλιτέχνες της ποιητικής εικόνας θα συζητήσουν μερικές από τις μεθοδολογίες που τους ενδιαφέρουν και χρησιμοποιούν στην ανάλυση αλλά και δημιουργία ποιητικών κινηματογραφικών έργων. Η **Ρέα Βαλντέν**, ερευνήτρια και φιλόσοφος πάνω στην κινηματογραφική εικόνα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την αβαν-γκαρντ, ο **Φιλ Ιερόπουλος**, ακαδημαϊκός από το Buckinghamshire New University και θέμα διδακτορικής διατριβής το κινηματογραφικό ποίημα και ο **Tom Konyves**, ποιητής και κινηματογραφιστής από το Βανκούβερ που έχει συνθέσει το μανιφέστο του videopoem, προσκαλούν το κοινό σε μια ανοιχτή κουβέντα για τις μεθοδολογίες της σύνθεσης ποιητικού κινηματογράφου, τη σχέση γλώσσας, λέξης και ήχου, τις έννοιες της ποίησης και της κινηματογραφικής γλώσσας και διεπιστημονικούς τρόπους μεταφρασσιμότητας μεταξύ οπτικών και λεκτικών εκφραστικών μέσων. Η συζήτηση θα διεξαχθεί στα αγγλικά.

Διαβάστε περισσότερα

Στο πλαίσιο του #TextMe, ο Atopos CVC προτείνει το **#TextMe_Lab**, ένα παράλληλο πρόγραμμα το οποίο περιλαμβάνει performances, εργαστήρια, διαλέξεις, συζητήσεις και μίνι-εκθέσεις από καλλιτέχνες και ακαδημαϊκούς ερευνητές. Το συνδετικό νήμα του προγράμματος είναι οι υβριδικές γλώσσες που προκύπτουν όταν το κείμενο συνδυάζεται με άλλα καλλιτεχνικά μέσα. Η οπτική ποίηση του 20ού αιώνα, το spoken word και τα όρια μεταξύ ποίησης και ηχητικής τέχνης, τα σύγχρονα γλωσσικά φαινόμενα στη διαδικτυακή ποπ κουλτούρα και τα νέα μέσα, καθώς και η σχέση λέξης και οθόνης, είναι κάποια από τα κύρια θέματα του **#TextMe_Lab**. Το πρόγραμμα επιμελείται ο ερευνητής Φιλ Ιερόπουλος.